

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 38103-02-21 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

מספר בקשה: 8

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המבקש

מתתיהו גנור

ע"י ב"כ עו"ד יאיר בנימיני ועו"ד שחר שטראוס
נגד

המשיב

פקיד שומה ירושלים 3
ע"י ב"כ עו"ד רועי כהן
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

החלטה

1
2 ושוב נדרשים אנו לדינה של החלטת פקיד שומה אשר נשלחה "בדקה ה-90" לנישום, על רקע בקשה
3 לקבלת ערעור מס על הסף מחמת התיישנות. לפניי בקשה לקבלת הערעור שהגיש המבקש, הנוגע
4 לסיווג רווח שהפיק המבקש במכירת דירה בשנת 2014 (הכנסה פירותית או הונית), על הסף. המשיב
5 מתנגד לבקשה ולטענתו, מדובר בבקשה טרדנית וקנטרנית.

רקע וטענות הצדדים

- 6
7
8
9 1. המבקש עוסק כרואה חשבון והינו אחד הבעלים של משרד רואה חשבון "גנור בוקר לוי".
10 המערער הגיש ביום 30.12.15 דוח למס הכנסה לשנת 2014. ביום 21.7.19, פנתה מפקחת
11 (מתמחה) ממשרדי המשיב למערער, על מנת לבחון את הכנסתו של המערער בשנת 2014.
12 בתאריך 9.12.19, שלחה המפקחת מייל למבקש ולמזכירתו בו נכתב, כי בכוונת המשיב
13 להוציא למבקש שומה לפי מיטב השפיטה.
14
15 2. המפקחת שלחה למבקש את נימוקי השומה בתאריך 30.12.19 בדואר רשום, וכן, במייל
16 לכתובת הדוא"ל של המבקש. אין מחלוקת בין הצדדים, כי משלוח השומה בדואר רשום נעשה
17 לכתובת שגויה. אין גם מחלוקת בין הצדדים, כי המשלוח במייל נשלח לכתובת הדוא"ל
18 הנכונה של המבקש, אך לא הגיע לתיבת הדואר הנכנס של המבקש.
19
20 3. המבקש הגיש בקשה לקבלת הערעור על הסף כטענה מקדמית וביקש, כי יתקיים דיון נפרד
21 בטענת ההתיישנות. נטען, כי טענת ההתיישנות מצריכה בירור עובדתי מצומצם, אשר אינו

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 38103-02-21 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 חופף לבירור העובדתי הנוגע לנסיבות מכירת הדירה, וכי קבלת הבקשה תייתר את הצורך
2 בשמיעת עדויות הנוגעות לנסיבות מכירת הדירה.
3
- 4 .4 המשיב הגיש תגובה לבקשה לקבלת הערעור על הסף ובעקבות כך התקיים דיון ביום 17.11.21
5 במסגרתו נחקרו המבקש, מומחה מטעמו והמצהיר מטעם המשיב. בעקבות דיון זה, הגישו
6 הצדדים סיכומים בכתב.
7
- 8 .5 המבקש הסתמך על הוראת סעיף 238 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן:
9 "הפקודה") וטען, כי יש לאמץ פרשנות דווקנית להוראה זו לעניין דרכי ההמצאה שקבע
10 המחוקק. נטען, כי סעיף 238 קובע, כי שליחת שומה תבוצע באופן אישי לנישום ("לידו") או
11 בדואר רשום, לפי מען עסקו או מענו הפרטי וכי שליחת שומה בדואר רשום לכתובת שגויה,
12 אינה עולה בקנה אחד עם הוראה זו ואינה יכולה להיחשב כהפעלת סמכותו של פקיד השומה
13 לפי סעיף 152(ג) לפקודה. כמו כן טען המבקש, כי משלוח שומה בדואר אלקטרוני בלבד, ללא
14 אישור מסירה או וידוא קבלה, אינה יכולה להיחשב כהפעלת סמכותו של פקיד השומה,
15 כאמור. הודגש, כי אין הוראה בפקודה המאפשרת למשיב לסיים את הליך השומה באמצעות
16 שליחתה בדואר אלקטרוני. נטען, כי לשם כך פתוחה הדלת בפני רשות המסים לפעול לתיקון
17 הפקודה בהתאם.
18
- 19 .6 לטענת המבקש, המשיב בחר להוציא את השומה יום לפני תום תקופת ההתיישנות וכי לא
20 ניתנו הסברים משכנעים לכך. נטען, כי חרף פסיקות של בתי המשפט בנוגע להוצאת שומות
21 "בדקה ה-90", בחר המשיב לעשות כך גם במקרה זה. עוד נטען, כי המפקחת מטעם המשיב
22 שלחה את השומה במייל ללא אישור מסירה או וידוא קבלה, מבלי לכתב את מזכירתו של
23 המבקש, כפי שעשתה במשלוחים קודמים של דוא"ל. כמו כן, המפקחת ביקשה לקבל
24 מהמבקש אישור במייל חוזר, על קבלת הדוא"ל ולמרות שלא התקבל אישור כאמור, נמנעה
25 מלעשות כל בדיקה ולהתקשר למבקש על מנת לוודא, כי המייל התקבל על ידו.
26
- 27 .7 לטענת המשיב, השומה יצאה יום לפני המועד האחרון ונשלחה למערער בדואר רשום, אולם
28 עקב טעות אנוש, המען שנרשם היה רחוב איתמר בן-אבי 3 בירושלים במקום איתמר בן-אבי
29 16/3. בנוסף, השומה נשלחה לכתובת המייל הנכונה של המבקש, בדומה להתכתבויות רבות
30 שנערכו עמו בעבר והמייל התקבל בשרתי המבקש. אולם בשל תקלה אצל המבקש, שטיבה
31 לא הוברר, המייל לא התקבל בתיבת הדואר הנכנס ולא ניתן לזקוף תקלה זו לחובת המשיב.
32 הודגש, כי המבקש משמש כרואה חשבון מייצג בעניינם של לקוחותיו והוא עושה שימוש רב
33 בהתכתבות בדואר אלקטרוני עם מפקחי מס הכנסה רבים. נטען, כי מיילים רבים שנשלחו
34 מאת המשיב לכתובת הדוא"ל של המבקש התקבלו בתיבת הדואר הנכנס, למעט המייל
35 הספציפי בו נשלחה אליו השומה ובה יש לו עניין אישי, דבר האומר דרשני.

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1
2 8. לטענת המשיב, מועד המשלוח הוא הרלוונטי לעצירת מועד ההתיישנות והדבר נכון גם
3 במקרה בו השומה נשלחה לכתובת לא נכונה, עקב טעות אנוש. נטען, כי נוכח פסיקה ברורה
4 לפיה ניתן להמציא שומה גם במייל, אין צורך להכריע בעניין זה. עוד טען המשיב, כי מסמכים
5 נוספים שנשלחו בדואר רשום לכתובת המבקש, לא נאספו על ידו באופן קבוע. בכל הנוגע
6 למשלוח השומה בדוא"ל נטען, כי לא נמצאה בתיבת המייל של המפקחת הודעת שגיאה
7 המתייחסת למשלוח שבוצע על ידה ביום 19.12.30. לבסוף טען המשיב, כי המבקש לא מסר
8 כיצד ומתי נודע לו על השומה, למעט אמירה כי נודע לו על כך מעיון במצב חשבונו. בתאריך
9 20.1.28, שלח המערער מכתב השגה למשיב בו צוין, כי הוא מבקש לרשום את השגתו עד אשר
10 יוכל להגיש השגה מנומקת לאחר שיקבל את השומה.

דיון והכרעה

11
12
13
14 9. להלן נפתח בהוראות סעיפי הפקודה הרלוונטיים למחלוקת בין הצדדים ובפרשנות שניתנה
15 לאותן הוראות.

16
17 10. סעיף 152(ג) לפקודה קובע כך:

18
19 **"אם בתוך שלוש שנים מתום שנת המס שבה נמסר הדוח לפי סעיף 131, ובאישור המנהל**
20 **– בתוך ארבע שנים מתום שנת המס כאמור, או בתום שנה מיום שהוגשה השגה, לפי**
21 **המאוחר מביניהם, לא הושג הסכם כאמור בסעיף קטן (א) ולא השתמש פקיד השומה**
22 **בסמכויותיו לפי סעיף קטן (ב), יראו את ההשגה כאילו התקבלה."**

23
24 11. בעבר הכלל המשפטי היה, כי המועד הקובע לצורך הכרעה בשאלה של עמידה בלוח הזמנים
25 הסטטוטורי האמור, הוא המועד שבו קיבל פקיד השומה את החלטה, ללא קשר להמצאתה
26 לנישום (ע"א 568/78 פקיד השומה נ' יצחק ביר בע"מ, פ"ד ל"ו(3) 735(1979)). בע"א 5954/04
27 פקיד שומה ירושלים נ' סמי (22.4.07) (להלן: "עניין סמי"), שונתה ההלכה ונקבע, כי יש
28 לפרש את המושג "שימוש בסמכות" שבסעיף 152(ג) לפקודה, כמכוון לא רק להוצאת הצו ע"י
29 פקיד השומה, אלא גם להבאתו לידיעת הנישום. נקבע, כי אין די בקבלת החלטה במועד
30 הקבוע בסעיף, מבלי שזו נשלחה כלל. בע"א 3929/13 פקיד שומה ת"א 3 נ' יוסי נאמן
31 (10.12.14) (להלן: "עניין יוסי נאמן") נקבע, כי כלל משפטי שיקבע כי המועד שבו התקבל
32 הצו אצל הנישום, הוא המועד הקובע, עלול לפתוח פתח גדול לאי וודאות ולריבוי של
33 התדיינות עובדתיות. לעומת זאת, כלל המבכר את המועד שבו נשלחה החלטה הוא ברור
34 ופשוט להפעלה ולהוכחה. באותו עניין הבחין בית המשפט העליון, בין המועד הקובע לצורך

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 סעיף 152(ג) לפקודה שהוא מועד המשלוח, לבין המועד של הגשת השגה או ערעור מצד
2 הנישום. בעניין יוסי נאמן נקבע כדלקמן (פסקה 18 לפסק הדין):
3
4 **"לצורך הכרעה בשאלה האם פקיד השומה עמד בחובתו הסטטוטורית, יהא היום**
5 **הקובע יום משלוח הצו לנישום; אולם, לצורך הכרעה בשאלה האם הנישום פעל**
6 **במועד בהגישו ערעור על הצו יהא היום הקובע התאריך שבו הצו הגיע לידי במועד**
7 **או מוחזק ככזה שהגיע לידי לפי סעיף 238 לפקודת מס הכנסה. היינו, העמידה**
8 **במועד שנקבע בסעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה אינה משפיעה על השאלה של**
9 **הוכחת ההמצאה לנישום. על פקיד השומה לקבל את החלטה ולשלוח אותה בתוך**
10 **המועד הקבוע בסעיף 152(ג)."**
11
12 12. ברע"א 429/12, דור און נ' מס הכנסה פקיד שומה (6.1.13) נקבע, כי ידיעה משוערת של
13 הנישום בדבר משלוח השומה, דהיינו, ידיעה על אודות הכוונה לשלוח שומה ובדבר הנימוקים
14 אותם היא צפויה לכלול, אינה מגשימה באופן מספק את תכלית הוראת ההתיישנות, שעניינה
15 צמצום חוסר הודאות של הנישום. בע"א 805/14 ינקו וייס אחזקות בע"מ נ' פקיד שומה
16 חולון (13.10.15) נקבע, כי מרוץ הזמנים להתיישנות סמכותו של פקיד השומה איננו נקטע כל
17 עוד לא ניתנה החלטה סופית וחתומה של פקיד השומה ונשלחה אל הנישום וכי אין מקום
18 להכיר בחריגים לקביעה זו המבוססים על ידיעתו של הנישום, אפילו במקרה שבו הנישום
19 יודע בפועל ובאופן וודאי על קיומה של שומה בעניינו (פסקה 39). בעניין סמי הבהיר בית
20 המשפט, כי כאשר קובע פקיד השומה את המס בצו שבכתב, ומניח את הצו במגירתו או
21 במחשבו, אין הוא מגשים את התכלית המונחת בבסיס ההגבלה בזמן (פסקה 9).
22
23 13. בע"א 3568/16 תיעוש אחזקה ותפעול מערכות בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא (16.8.18)
24 (להלן "עניין תיעוש"), חזר בית המשפט העליון על האבחנה בין נושא המצאת השומה לפי
25 סעיף 238 לפקודה, לבין נושא הפסקת מרוץ ההתיישנות בהתאם לסעיף 152(ג) לפקודה:
26
27 **"סבורני, כי מדובר במצבים שונים, שכן עניין הפעלת סמכויות המשיב לצורך**
28 **עצירת מרוץ ההתיישנות לחוד, ועניין המצאת השומה "כדין" לחוד...**
29 **הדרישה כי השומה תומצא לנישום "כדין", בהתאם לסעיף 238 לפקודה, אינה**
30 **מעוגנת בסעיף 152(ג) לפקודה, והשאלה בדבר אופן ההמצאה אף לא נדונה בעניין**
31 **סמי וביתר פסקי הדין המאוחרים, שעסקו בפרשנותה של הוראת ההתיישנות, ולא**
32 **בכדי. סעיף 152(ג) לפקודה דורש כי פקיד השומה "יפעיל את סמכויותיו" במועד**
33 **הנדרש, וזאת בלבד. כעולה מהפסיקה בנושא, מטרת ההוראה היא להבטיח כי**
34 **פקיד השומה יקבל את החלטותיו במועד שנקבע לכך בדין, וישלח אותן אל הנישום,**

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 "בדרך כלשהי", טרם שחלף המועד הקובע – כאשר יש להביא לידיעתו של הנישום
2 את דבר עצם משלוח ההחלטה הסופית, ואת תוכנה...
3 לסיכום נקודה זו, סבורני כי הן התכלית העומדת ביסוד הוראת סעיף 152(ג)
4 לפקודה, שעניינה הבטחת וודאות, והן לשונה של ההוראה, מובילים לאותה
5 מסקנה, לפיה במסגרת עמידה בתנאי הוראת ההתיישנות, לא נדרשת הוכחה בדבר
6 "המצאה כדין" של החלטת השומה, כמשמעותה בסעיף 238 לפקודה".

7
8 14. בעניין תיעוש נקבע, כי המצאה באמצעות פקסימיליה הוכרה ע"י הפסיקה הנוהגת כדרך
9 המצאה כשרה ולכל הפחות, ניתן להכיר בה כ"דרך כלשהי" להמצאה לנישום את החלטות
10 השומה הסופיות בעניינו (פסקה 60).

11
12 15. בכל הנוגע להמצאה באמצעות המייל, נקבע כי בעידן התקשורת המודרנית היא זה בלתי
13 מתקבל על הדעת להתעלם מדרך זו של משלוח הודעות ולקבוע, כי מסירת שומה באמצעות
14 הדוא"ל, אין בה כדי להוות מסירה, מקום בו מובהר, כי הצדדים עשו שימוש בדרך תקשורת
15 זו בהתנהלות ביניהם וכי ההודעה נשלחה לכתובת הדוא"ל הנכונה ובמועד (ע"מ (מרכז)
16 30296-07-14 ויקטור ג'רבי נ' פקיד שומה רמלה (28.4.16) פסקה 7; ע"מ (מרכז) 45155-09-14
17 15 זיו רוזלמן נ' פקיד שומה נתניה (18.12.16) (פסקה 7) (להלן: "עניין רוזלמן").

מן הכלל אל הפרט

18
19
20
21 16. בענייננו, שלח המשיב את השומה בשתי דרכים. להלן אתייחס לשתי דרכים אלה.

22
23 17. **משלוח בדואר רשום:** כאמור, השומה נשלחה בדואר רשום לכתובת שגויה. הדואר הרשום
24 נשלח לרחוב איתמר בן-אבי 3 ירושלים, בעוד כתובתו של המבקש הינה רחוב איתמר בן-אבי
25 16/3 ירושלים. המשיב ניסה להראות, כי המבקש באופן קבוע לא לקח את דברי הדואר
26 הרשומים שנשלחו אליו, הן ע"י המשיב והן ע"י שע"ם. בהקשר זה, הביא המשיב מספר
27 תוצאות של מעקב משלוח דבר דואר רשום שנשלחו לכתובתו המדויקת של המבקש. המבקש
28 ניסה להראות, כי הדברים אינם מדויקים, אולם איני נדרש להכריע בדבר מבחינה עובדתית.
29 הטעם לכך נעוץ בכך, כי מטרת משלוח שומה בדואר רשום הינה ליצר וודאות לעניין קבלת
30 השומה בידי הנישום, שכן סעיף 238(א) לפקודה, קובע חזקה בדבר המצאת המשלוח ביום
31 השישי שלאחר תאריך המשלוח בדואר רשום. לדידי, שליחת דואר רשום לכתובת שגויה,
32 אינה מהווה משלוח "בדרך כלשהי" טרם שחלף המועד הקובע.

33
34 18. **משלוח בדואר אלקטרוני:** כאמור, השומה נשלחה יום לפני המועד הקובע לדוא"ל של
35 המבקש. מטעם המבקש הוגשה חוות דעת מומחה של מר רן לוינסון, שהוא מנהל חברה

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 העוסקת בחקירות סייבר, מחשב וסלולר, ראיות דיגיטליות, שחזור חקירתי ועוד. על פי חוות
2 הדעת, מבדיקת המחשב של המבקש עולה, כי הודעת הדוא"ל ששלחה המפקחת מטעם
3 המשיב ביום 30.12.19, לא הגיעה לתיבת הדואר של המבקש. חוות הדעת מפרטת את מערכות
4 סינון הדוא"ל אצל המבקש, הכוללות שלוש תחנות בדיקה. תחנת הבדיקה הראשונה היא
5 מעין שרת ייעודי לסינון דוא"ל החוסם כניסתם של פריטי דוא"ל הכוללים פרסומות או
6 קבצים מצורפים מסוגים הידועים כמסוכנים. ככל שהמערכת מאתרת פריטים חשודים
7 ועוצרת את העברתם לנמען, היא מעבירה את הפריט החשוד לתיקיית "הסגר" ואחת למספר
8 שעות שולחת לנמען דוח מרוכז הכולל את רשימת הפריטים שנחסמו, על מנת שהנמען יבדוק
9 האם פריט זה או אחר סווג בטעות כדוא"ל חשוד ואז יוכל הנמען לשחרר את הפריט מההסגר
10 ולקבלו לתיבת הדוא"ל שלו. תחנת הבדיקה השנייה הינה, שרת הדוא"ל. בשרת הדוא"ל של
11 חברת מיקרוסופט, ישנו רכיב סינון דוא"ל המותקן כברירת מחדל וככל שפריט נמצא חשוד
12 ע"י מערכת הסינון, היא מעבירה אותו ל"הסגר". בשונה ממערכת הסינון הראשונה, מערכת
13 סינון זו של השרת לא מעדכנת את המשתמש בדבר ההודעות אותן סיננה המערכת ועל
14 המשתמש ליזום באופן אקטיבי, כניסה לממשק אינטרנט ייעודי, שרק באמצעותו ניתן
15 לשחרר את ההודעה שנחסמה. הודעות שנחסמו, כאמור, יישמרו למשך 15-30 ימים ולאחר
16 מכן יימחקו לצמיתות. במקרה בו הודעת הדוא"ל עברה את מערכת הסינון בהצלחה, היא
17 עוברת את תחנת הבדיקה השלישית. תחנת הבדיקה השלישית הינה, ציוד הקצה של הנמען,
18 ובמקרה דן – המחשב של המבקש. במחשבו של המבקש מותקנת (מיום 3.7.19) תכנת אנטי
19 וירוס שלה היכולת לסנן פריטי דוא"ל ככל שהיא מוצאת אותם כפריטים חשודים. הפריטים
20 החשודים מועברים לתיקיה ייעודית באופן אוטומטי, מבלי לעדכן את המשתמש. ככל
21 שהמשתמש מעוניין לשחרר הודעות דוא"ל שנחסמו, עליו ליזום גישה לתיקיה שהוגדרה
22 לצורך כך.

23

24 19. על פי חוות הדעת של המומחה מטעם המבקש, ככל הנראה, ההודעה ששלחה המפקחת ביום
25 30.12.19 עברה בהצלחה את מערכת הסינון הראשונה. היות ובדיקת מחשבו של המבקש
26 העלתה, כי ההודעה לא הגיעה לתיבת הדוא"ל הנכנס של המבקש, ישנן מספר מסקנות
27 אפשריות אשר פורטו בחוות הדעת. למשל, נכתב כי ייתכן ומערכת הסינון הראשונה אמנם
28 קטלגה את ההודעה כתקינה, אך לא העבירה אותה לשרת בשל תקלה.

29

30 20. בדיון שהתקיים ביום 17.11.21, נחקר המומחה על חוות דעתו. המומחה אישר בחקירתו כי
31 חלק מהבדיקות לא נעשו על ידו באופן אישי אלא ע"י טכנאי מחשבים מטעם המבקש. בחוות
32 הדעת הייתה התייחסות למערכת הסינון בתחנת הבדיקה הראשונה (FortiMail) ואילו ביום
33 הדיון התברר, כי המומחה קיבל מטכנאי המחשבים ערב קודם, צילום מסך המאפשר לראות,
34 כי המייל שנשלח מן המפקחת אובחן כאילו הוא התקבל וגם אובחן כפריט שיש נטייה לדחות
35 (Accept:Defer Dispoition). לעומת זאת, רואים בצילום המסך שהוגש בדיון, כי שני

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 מיילים נוספים שהתקבלו מן המפקחת, עברו את הסינון בתחנת הבדיקה הראשונה בהצלחה.
2 עוד עלה מעדותו של המומחה, כי במצב כזה ייתכן שהמערכת שלחה הודעה אודות המייל
3 שנדחה, אבל השולח לא קיבל הודעה זו (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 9-14).
- 4
5 21. המסקנות העולות מחוות הדעת של המומחה ומחקירתו בבית המשפט הן: כי המפקחת שלחה
6 את השומה לכתובת דוא"ל נכונה של המבקש; כי הדוא"ל הנ"ל התקבל במערכת הדוא"ל של
7 המבקש; כי הדוא"ל הנ"ל נעצר באחת מתחנות הסינון הראשונות, מבלי שהמפקחת קיבלה
8 התרעה על כך. המומחה ידע לומר, כי הדוא"ל לא נעצר במערכת הסינון השלישית, דהיינו,
9 במחשבו של המבקש (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 20-23), אולם לא ידע לומר, האם המייל
10 נחסם בתחנת הבדיקה הראשונה או השנייה. משום כך, לא ניתן לדעת האם המערכת הפיקה
11 עדכון הכולל את הפריט שנחסם, או שהיה על המבקש לבדוק זאת מיוזמתו, על מנת לאתר
12 דואר שנחסם.
- 13
14 22. כאמור בפסיקה, אין די בקבלת החלטה ע"י המשיב במועד הקבוע בסעיף 152(ג) לפקודה,
15 מבלי שזו נשלחה כלל. נקבע, כי כאשר נחתמה שומה והמשיב מניח אותה "במגירתו" או
16 במחשבו, אין הוא משתמש בסמכויותיו כנדרש בסעיף 152(ג). נקבע, כי המונח "הפעיל את
17 סמכויותיו" מחייב את העברת ההחלטה לידיעת הנישום "בדרך כלשהי". בעניין תיעוש נקבע,
18 כי צווי השומה לא נותרו ב"מגירה", וכי המשיב נקט בפעולות אקטיביות של משלוח השומה
19 אל הכתובת הידועה בדואר רשום וכן, בפקסימיליה. בענייננו, שלחה המפקחת את השומה
20 לפני המועד האחרון בדוא"ל לכתובת הנכונה של המבקש. בנוסף, הוכח כי המבקש קיבל
21 מהמשיב במספר הזדמנויות דוא"ל שנשלח לכתובתו הנ"ל. לטענת המבקש, המשיב התרשל
22 בכך שלא וידא את קבלת הדוא"ל ע"י המבקש. בהקשר זה ראוי לציין את הדברים הבאים
23 שנכתבו ע"י כב' השופט ש. בורנשטיין בעניין רוזלמן (פסקה 19):
24
25 **"טוען המערער כי המשיב לא וידא הגעת הפקס לייעדו ולא ערך תרשומת בעניין**
26 **זה. אכן, כעניין של סדרי עבודה תקינים, ראוי היה לעשות כן (ראה גם פס"ד מרוז**
27 **הנ"ל), אך משעה שאין מחלוקת שהפקס אכן נשלח והתקבל במועד הרלוונטי,**
28 **כאשר אף קיימת אסמכתא מודפסת בידי המשיב על המשלוח האמור, העובדה כי**
29 **המשיב לא וידא טלפונית הגעת הפקס ולא ערך תרשומת על כך, לא מאיינת את**
30 **משלוח הפקס."**
- 31
32 23. הואיל והוכח, כי הצדדים עשו שימוש בדרך תקשורת זו של התכתבות בדואר אלקטרוני
33 בהתנהלות ביניהם (עדות המבקש בעמוד 9 לפרוטוקול, שורות 31-32), והואיל והוכח, כי
34 ההודעה נשלחה לכתובת הדוא"ל הנכונה ובמועד, כאשר התקלה שמנעה את הגעת הדוא"ל
35 לתיבת הדואר של המבקש, נגרמה במערכת המחשב של המבקש, מבלי שהמשיב ידע על כך,
36 איני סבור כי יש לקבוע, כי המשיב לא הפעיל את סמכותו כנדרש בסעיף 152(ג) לפקודה. עוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 דצמבר 2021

ע"מ 21-02-38103 גנור נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 הוכח, כי מייילים נוספים ששלחה המפקחת לכתובת הדוא"ל של המבקש הגיעו והתקבלו
2 במחשבו, ועל כן, מסקנת המומחה, כי תחנות הבדיקה הראשונה או השנייה עצרו את העברת
3 פריט המייל לתיבת הדואר הנכנס של המבקש, אינה יכולה ללמד, כי המשיב לא הפעיל את
4 סמכויותיו כדין ובהתאם לנדרש בסעיף 152(ג) לפקודה.
5
6 24. העובדה שהמפקחת הודיעה למשיב כשלושה שבועות לפי תום המועד על הכוונה לשלוח
7 שומה, לא מביאה לתוצאה כי המשיב "הפעיל את סמכויותיו" כנדרש בסעיף 152(ג) לפקודה,
8 בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל בפסקה 12. הוא הדין ביחס להשגה שהגיש המבקש ביום
9 28.1.20, ממנה ניתן ללמוד כי הוא ידע על חיובו בסכום מס בסדר גודל של כ-1.5 מיליון ₪
10 כתוצאה מבדיקת מערכת שע"מ (עדות המבקש בעמוד 10 לפרוטוקול, שורות 32-34). על פי
11 הפסיקה, על המשיב להפעיל את סמכויותיו במועד וכנדרש באמצעות משלוח של השומה
12 בדרך כלשהי, לרבות באמצעות פקסימיליה, או באמצעות דואר אלקטרוני, כאשר הוכח
13 שהצדדים עשו שימוש בדרך תקשורת זו ביניהם.
14

סוף דבר

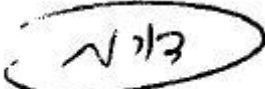
15
16
17 25. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את טענתו המקדמית של המבקש לפיה, יש לקבל את הערעור
18 על הסף מחמת התיישנות. על המבקש לשלם למשיב הוצאות ושכ"ט עורך דין בסכום כולל
19 של 6,000 ₪ וזאת תוך 30 ימים מהיום. לאחר מועד זה, יתווספו לסכום הנ"ל הפרשי הצמדה
20 וריבית כחוק.
21

22 26. לאור דחיית הבקשה, על המבקש להגיש תוך 45 ימים מהיום תצהירי עדות ראשית. המשיב
23 יגיש תוך 45 יום ממועד קבלת תצהירי המבקש, תצהירי עדות ראשית מטעמו.
24

25 המזכירות תמציא את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

26 ניתן לפרסם את ההחלטה.

27
28 ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.
29

30

31 אביגדור דורות, שופט